

Секторски приступ планирању у Републици Србији (SWAp)

Секторски приступ планирању (SWAp) није нов процес за Републику Србију. Низ активности Владе усмерених на подршку стратешким мерама у блиској су вези са секторским приступом планирању. Пратећи процес европских интеграција и изазове приступања у ЕУ, административни органи у Влади свакако препознају значај и важност изградње чврстих веза између извора финансирања (домаћих или страних), координиране стратешке политике на свим нивоима управљања и индикатора за праћење резултата и мерење учинка.

Секторски приступ планирању можемо окарактерисати као процес усмерен на **развој доследних секторских политика и стратегија**, процес који дефинише начин **заједничког рада владе, донатора и других кључних актера** у оквиру одређеног сектора и да је он **практичан приступ** планирању и управљању, који **јача везе** између секторских политика, буџета, активности и резултата.

Европска комисија подржала је коришћење секторског приступа у планирању претприступног инструмента ИПА и координацији помоћи.

Секторски приступ се може дефинисати на различите начине. Европска комисија га дефинише као **процес** у којем **„сви значајни извори финансирања одређеног сектора – било интерни или екстерни – подржавају јединствену политику и програм трошкова у складу са усмерењем владе, са заједничким приступом у оквиру читавог сектора“**.

Годишње оперативно планирање показало се као важан процес за изградњу темеља стратешког секторског планирања. Актуелна општа буџетска реформа у Републици Србији такође је основ за секторски приступ, нарочито увођење програмског буџетирања, које има за циљ да одлуке о буџету буду стратешки вођене и усмерене са врха на доле, како на централном нивоу Владе, тако и на нивоу министарстава. Тиме се ствара допринос изради оквира средњорочних трошкова.

Генерални секретаријат Владе и Канцеларија за европске интеграције главни су „покретачи“ координације политика у оквиру државне управе Републике Србије. Главни реформски напори усмерени су на планирање буџета министарстава уз укључивање краткорочних и средњорочних секторских циљева (Генерални секретаријат Владе уз финансирање из буџета, Канцеларија за европске интеграције уз ИПА и програмирање развојне помоћи). Канцеларија за европске интеграције и Генерални секретаријат развили су блиску сарадњу у раду на будућој улози секторског приступа за подршку спровођењу заједничких политичких циљева, нпр. бољем искоришћењу екстерног финансирања и унапређењу координације политика Владе.

Сектор за планирање, програмирање, праћење и извештавање о ЕУ средствима и развојној помоћи, Канцеларије за европске интеграције, води процес процене потреба за међународном помоћи, а приоритети за финансирање засновани су на постојећим стратешким документима, досадашњем току реформи, консултацијама са националним и међународном партнерима, расположивим сопственим средствима и капацитетима за апсорпцију средстава за потребе приоритета/ сектора. Формат документа „Потребе за међународном помоћи у Републици Србији 2011- 2013“ даје оквир за постепено увођење секторског приступа за који Канцеларија верује да може да подржи национални систем планирања.

Важно је закључити да не постоји јединствен модел за увођење секторског приступа. Структуру и динамику напредовања одређује сваки сектор појединачно, актери у

сектору, услови политичког, социјалног и економског оружења. Такође, важно је остварити читав низ општих предуслова за успешно увођење секторског приступа, пре свега: усмереност на секторе којима су јавни расходи значајан елемент, присуство донатора довољно велико за интервенцију у погледу координације, споразум између Владе и донатора о стратешком усмерењу, капацитети националних институција за вођење овог процеса, итд.